

[Tinning]

om, at der skal køres en mere formel procedure, hvor der træder forskellige garantier ind og den slags. Det er ikke sådan, at barnet eller den unge overhovedet kan have en mening om denne sag; det gælder indtil det fyldte 18. år, derefter kan den unge modsætte sig det. Men indtil 18 år er det fuldstændig og aldeles ligegyldigt, om den unge eller barnet modsætter sig fjernelsen. Det tillægger man ikke nogen som helst betydning. Her synes jeg, det er sigende, at man f.eks. i Sverige siden 1960 – og dér har man brugt aldersgrænsen 15 år – har haft en lovbestemmelse, som siger, at hvis barnet eller den unge modsætter sig og ikke vil give samtykke til tvangsfjernelsen, må man have den mere formelle procedure, som vi altså har nogenlunde tilsvarende herhjemme. Jeg mener, der kunne være god grund til at kigge på den sag samtidig, hvis det er sådan, at børnenes retssikkerhed i denne sammenhæng skal diskuteres.

Til sidst skal jeg blot understrege, at for os er det ikke selvmodsigende eller uden mening at yde advokatbistand til barnet, fordi de sociale myndigheder handler af hensyn til børnene. Jeg mener, det er på tide, at vi i det mindste tager bare et lille skridt i retning af at sige, at det godt kan være, at børnene eller de unge har nogle selvstændige interesser, og dem må de i hvert fald have mulighed for at udtrykke, ligesom de også må tildeles en vis gyldighed.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for ændringsforslag nr. 1. Som det er fremgået af diskussionen her, fremgår det nok af bistandsloven, at socialudvalget skal arbejde for at bevare familien sammen og derfor skal arbejde for hjemgivelse af børnene, men vi synes, det er udmærket, at det kan blive betonet netop på dette sted.

Vi går desuden selvfølgelig ind for ændringsforslag nr. 2, som vi er medforslagsstillere til. Vi mener, det er naturligt, at advokaten følger forældrene, indtil sagen er afgjort.

Vi er også medforslagsstillere til ændringsforslag nr. 3. Vi tror, det er meget vigtigt, at man så hurtigt som muligt får påbegyndt sagen, da uvisheden og tvivlen vel er noget af det, der er værst for forældre og barn og kan påvirke dem stærkt. Vi mener, dette ændringsforslag øger forældrenes retssikkerhed.

Vi stemmer imod nr. 4 og imod ændringsforslagene uden for betænkningen.

Socialministeren (Bent Hansen):

Bla. gennem de spørgsmål, som folketingets socialudvalg har stillet mig under sin behandling af dette lovforslag, har jeg kunnet fornemme, at man i udvalget ikke alene har beskæftiget sig med fremgangsmåden, når børn må anbringes uden for hjemmet, uden at forældrene er indforståede med det, men også har været inde på indholdet af de hjælpeforanstaltninger, der iværksættes over for barnet.

Det giver mig anledning til her i dag at begynde med at fastslå, at lovforslaget har haft det helt enkle sigte at indføre nogle procedureregler, der kan forbedre retssikkerheden for de forældre, der står over for en sag om anbringelse af deres børn. Derimod vedrører lovforslaget overhovedet ikke de bestemmelser i bistandsloven; der drejer sig om, hvordan barnets forhold skal være under opholdet uden for hjemmet. Dermed være ikke sagt, at spørgsmålet om hjælpeforanstaltningers indhold er noget, som jeg indtager en passiv holdning over for, tværtimod, det er blot problemer, der ligger ud over, hvad det foreliggende lovforslag sigter mod at beskæftige sig med. Skulle der opstå tilfælde, der viser, at der kunne være behov for at ændre noget i bistandslovens materielle regler om børns ophold uden for hjemmet, vil jeg naturligvis være meget lydhør over for dette, men det er i så fald en ny problemstilling, der tages op, og jeg er altså ikke afvisende heroverfor.

Af betænkningen fra folketingets socialudvalg fremgår det i øvrigt, at der til lovforslaget er stillet 4 ændringsforslag, som jeg gerne vil knytte nogle kommentarer til.

Socialistisk folkeparti har foreslået, at der i § 123 indsættes en bestemmelse om, at det påhviler det sociale udvalg at søge skabt de nødvendige betingelser for barnets senere hjemgivelse. Jeg er naturligvis helt enig i sigtet med det pågældende forslag, men som det også fremgår af nogle af de svar, jeg har givet på socialudvalgets spørgsmål, findes der en tilsvarende bestemmelse i forvejen i bistandsloven, nemlig i § 67, og det ville ikke være hensigtsmæssigt at have to forskellige bestemmelser med det samme indhold. Jeg må derfor afvise dette forslag.